

JURISPRUDENTIENIEUWSBRIEF • BESTUURSRECHT

Landelijk Bureau Vakinhoud rechtspraak, team bestuursrecht

Externe email redactieJnB@rechtspraak.nl

Telefoon 088 361 1020

Citeertitels JnB 2023

Inhoud

In deze Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht vindt u de volgende onderwerpen:

Algemeen bestuursrecht	2
Omgevingsrecht	3
Wabo	3
Planschade	4
Waterwet	5
Ambtenarenrecht	7
Bijstand	7
Sociale zekerheid overig	9
TOZO, NOW, TOFA	9
Bestuursrecht overig	10
Huisvesting	10
Studiefinanciering	10
Wet arbeid vreemdelingen	11
Vreemdelingenrecht	12
Opvang	12
Richtlijnen en verordeningen	13

De Jurisprudentienieuwsbrief Bestuursrecht (JnB) komt – uitgezonderd in vakantieperiodes – elke week uit en bevat een selectie van de meest actuele en belangrijkste bestuursrechtelijke jurisprudentie. De uitspraken worden per (deel) rechtsgebied aangeboden. Door in de inhoudsopgave op het onderwerp van voorkeur te klikken komt u direct bij de uitspraken op het desbetreffende rechtsgebied. De essentie van de uitspraak wordt beknopt weergegeven in koptekst en samenvatting. De link onder de uitspraak leidt door naar de volledige tekst van de uitspraak.

Algemeen bestuursrecht

JnB 2023, 104

ABRS, 01-02-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:392](#)

Geschillencommissie Woningcorporaties Regio Midden-Brabant (hierna: de Commissie).

Awb 1:1 lid 1, 1:3 lid 1

BESTUURSORGAAN. Afwijzing aanvraag om een voorrangsverklaring. I.c. wordt geoordeeld dat de Commissie in beginsel geen b-orgaan is. Er wordt bezien of er aanleiding is om de Commissie bij wijze van uitzondering toch als b-orgaan aan te merken vanwege een beslissende mate van zeggenschap van het college in de woonruimteverdeling, zoals door [appellant] is betoogd. Geconcludeerd wordt dat aan de Commissie geen publiekrechtelijke bevoegdheid is toegekend om te beslissen over urgentiegeschillen. De rechtbank heeft dan ook terecht overwogen dat de Commissie geen bestuursorgaan is en dat de e-mail geen besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb is.

De urgentiecommissie functioneert op een vergelijkbare manier als de Commissie. Ook aan de urgentiecommissie is niet bij wettelijk voorschrift openbaar gezag toegekend. In lijn met het voorgaande is daarom ook de urgentiecommissie geen bestuursorgaan.

JnB 2023, 105

MK Rechtbank Noord-Nederland, 27-01-2023, [ECLI:NL:RBNNE:2023:279](#)

Commissie Registratie en Toezicht (hierna: CRT), verweerder

Awb 1:1 lid 1

Wet op de individuele gezondheidszorg (hierna: Wet BIG) 3

BESTUURSORGAAN. Intrekking erkenning praktijkopleidingsinstelling.

I.c. wordt geoordeeld dat verweerder geen bestuursorgaan is. In de Wet BIG noch in andere regelgeving worden grondslagen gezien voor de conclusie dat de CRT bij het nemen van de onderhavige intrekking met enig openbaar gezag is bekleed. Uit de wetsgeschiedenis bij de ‘Aanpassing van enige wetten teneinde een aantal zelfstandige bestuursorganen onder de werking van de Kaderwet zelfstandige bestuursorganen te brengen’ volgt dat er uitdrukkelijk voor is gekozen om verweerder enkel als bestuursorgaan in de zin artikel 1:1, eerste lid, aanhef en onder b, van de Awb aan te merken voor zover het beslissingen neemt over de inschrijving, schorsing en doorhaling van specialisten in een erkend specialistenregister. Daarvan is in deze zaak geen sprake.

JnB 2023, 106

Rechtbank Gelderland, 27-01-2023, [ECLI:NL:RBGEL:2023:417](#)

college van dijkgraaf en heemraden van het Waterschap Vallei en Veluwe, verweerder.

Waterwet 5.1 lid 1

Waterschapswet 78 lid 2

ONTVANKELIJKHEID. WATERWET. WATERSCHAPSWET. Vaststelling legger. Opleggen onderhoudsplicht duiker. Jurisprudentie “Varkens in Nood”. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 14 april 2021 ([ECLI:NL:RVS:2021:786](#)). I.c. bestaat er geen aanleiding deze zaak te beschouwen als omgevingsrechtelijke zaak als bedoeld in de hiervoor vermelde uitspraak van de ABRS van 14 april 2021. Het bestreden besluit strekt tot het opleggen van een onderhoudsplicht aan eiser, en heeft op geen enkele wijze ruimtelijke gevolgen. Niet gebleken

is van omstandigheden op grond waarvan het [eiser] redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij geen zienswijze heeft ingediend.

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Waterwet" (JnB 2023, 110).

[Naar inhoudsopgave](#)

Omgevingsrecht

Wabo

JnB 2023, 107

Rechtbank Midden-Nederland, 13-10-2022, [ECLI:NL:RBMNE:2022:4218](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente Almere, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) 2.1

Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering 506 lid 1, 726

WABO. HANDHAVING. DWANGSOM. UITVOERBAARHEID LAST. CONSERVATOIR BESLAG.

Last onder dwangsom voor het zonder omgevingsvergunning realiseren van een te hoge erfscheiding. De rechtbank is van oordeel dat de last onder dwangsom wel uitvoerbaar is. Vast staat dat er conservatoir beslag ligt op het perceel. Anders dan in de door eiseres genoemde uitspraak van rechtbank Amsterdam, is de rechtbank van oordeel dat in dit geval de uitvoering van de last niet leidt tot onttrekking aan het beslag, maar dat het juist leidt tot het in goede staat houden van de onroerende zaak waartoe eiseres verplicht is. Door de last uit te voeren wordt immers een overtreding met betrekking tot die zaak opgeheven en wordt die in lijn met het recht, in dit geval het bestemmingsplan, gebracht. Het valt niet in te zien dat het uitvoeren van de last, gelet op de aard van de overtreding in deze zaak, leidt tot een waardevermindering van de onroerende zaak en daarmee tot een onttrekking aan het beslag.

JnB 2023, 108

MK Rechtbank Oost-Brabant, 27-01-2023, [ECLI:NL:RBOBR:2023:361](#)

college van burgemeester en wethouders van Laarbeek, verweerder.

Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (hierna: Wabo)

Wet milieubeheer 8.42 lid 4

Activiteitenbesluit milieubeheer 2.7a lid 4

WABO-milieu. Tussenuitspraak. Weigering verzoek om wijziging maatwerkvoorschrift milieuvergunning. I.c. had het college moeten onderzoeken of het belang van de bescherming van het milieu (en de omwonenden) zich verzet tegen wijziging van het voorschrift 11.1.12. Het college had (als vast staat dat het belang van de bescherming van het milieu zich niet tegen de wijziging van voorschrift 11.1.12 verzet) daarnaast ook moeten onderzoeken of de weigering om het voorschrift 11.1.12 te wijzigen evenredig is. Hierbij had het college wel rekening moeten houden met het achterliggende belang van [eiseres], namelijk de arbeidsomstandigheden van haar personeel. Dat heeft het college niet gedaan, zodat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd.

Overige jurisprudentie Wabo-milieu:

- MK Rechtbank Limburg, 23-01-2023, [ECLI:NL:RBLIM:2023:512](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Planschade

JnB 2023, 109

ABRS 01-02-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:406](#)

college van burgemeester en wethouders van Halderberge.

Wet ruimtelijke ordening (Wro) 6.2

PLANSCHADE. NORMAAL MAATSCHAPPELIJK RISICO. OMVANG. UITWERKINGSPLAN.

GELIJKHEIDSBEGINSEL. Dat een schadeveroorzakende ontwikkeling is te kwalificeren als uitbreiding, brengt op zichzelf niet met zich dat het niet gerechtvaardigd is om een drempel van 5 procent van de waarde van de desbetreffende onroerende zaak te hanteren. I.c. heeft het college in strijd met het gelijkheidsbeginsel gehandeld door in het geval van [appellant] een hogere drempel te hanteren dan het in de andere procedures heeft gedaan.

[...] Bij besluit van 28 januari 2021 heeft het college aan [appellant] een tegemoetkoming in planschade toegekend [...]

[...] omvang van het normale maatschappelijke risico

[...] 5.5. In dit geval gaat het om woningbouw op een inbreidingslocatie. Dit is een normale maatschappelijke ontwikkeling. Verder is niet in geschil dat de ontwikkeling naar haar aard en omvang binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving en binnen het gedurende een reeks van jaren gevoerde ruimtelijke beleid paste. Dat betekent dat het college, gelet op de uitspraak van de Afdeling van 3 november 2021, in beginsel een drempel van 5 procent mag hanteren. Partijen zijn verdeeld over het antwoord op de vraag of de besluitvorming in de andere procedures tot het toepassen van een lagere drempel kan leiden.

[...] 5.8. Dat een schadeveroorzakende ontwikkeling is te kwalificeren als uitbreiding, brengt, gelet op de rechtspraak van de Afdeling (onder meer uitspraak 29 januari 2020, [ECLI:NL:RVS:2020:280](#), onder 10.4), op zichzelf niet met zich dat het niet gerechtvaardigd is om een drempel van 5 procent van de waarde van de desbetreffende onroerende zaak te hanteren. Indien de ontwikkeling, naar haar aard en omvang, geheel binnen de ruimtelijke structuur van de omgeving en geheel binnen het gedurende een reeks van jaren gevoerde ruimtelijke beleid past, mag het bestuursorgaan die drempel toepassen. De rechtspraak van de Afdeling brengt dus met zich dat die drempel ook aan de orde kan zijn bij uitbreiding. In dat opzicht is er geen verschil met inbreiding. Het door de SAOZ en het college gemaakte onderscheid tussen uitbreiding en inbreiding is op zichzelf geen rechtvaardiging om bij [appellant] een hogere drempel te hanteren dan in de andere procedures is gedaan.

5.9. In de adviezen van de SAOZ in de andere procedures is uiteengezet dat de aard van de ontwikkeling - uitbreiding van woningen buiten de bebouwde kom - in zijn algemeenheid een normale maatschappelijke ontwikkeling is. waarmee de aanvrager in abstracto rekening had kunnen houden. Gelet op de structuur van de omgeving, zijnde een dorpsgebied met lintbebouwing en een relatief lage bebouwingsdichtheid, paste de ontwikkeling, gezien de aard en omvang ervan, daarin. De ontwikkeling paste volgens de SAOZ ook binnen het langjarig door de gemeente vastgestelde beleid.

5.10. Uit de adviezen van de SAOZ valt af te leiden dat in de andere procedures op grond van de onder 5.4 bedoelde indicatoren dezelfde conclusie is getrokken als bij [appellant]: de desbetreffende planologische ontwikkeling lag geheel in de lijn der verwachtingen. Desgevraagd heeft het college zich op de zitting van de Afdeling op het standpunt gesteld dat in de andere procedures geen fout is gemaakt bij het vaststellen van de drempel. Dat de schade in de andere procedures een direct gevolg is van het bestemmingsplan Oud Gastel Noord, terwijl de schade in het geval van [appellant] is veroorzaakt door het uitwerkingsplan, is geen rechtvaardiging voor het gemaakte onderscheid en het daaruit voortvloeiende verschil in behandeling. Het uitwerkingsplan is vastgesteld op grond van een uit te werken bestemming in het bestemmingsplan. Bij [appellant] is de schade dus een indirect gevolg van het bestemmingsplan. Verder heeft het college niet weersproken dat ook in dit geval een drempel van 3 procent zou zijn toegepast, indien de voor [appellant] nadelige ontwikkeling - het realiseren van 21 woningen in het plangebied - meteen in het bestemmingsplan mogelijk was gemaakt en [appellant], naar aanleiding daarvan, een aanvraag om tegemoetkoming in planschade had ingediend.

Dit betekent dat het college in strijd met het gelijkheidsbeginsel heeft gehandeld door in het geval van [appellant] een hogere drempel te hanteren dan het in de andere procedures heeft gedaan. Het betoog slaagt. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Waterwet

JnB 2023, 110

Rechtbank Gelderland, 27-01-2023, [ECLI:NL:RBGEL:2023:417](#)

college van dijkgraaf en heemraden van het Waterschap Vallei en Veluwe, verweerder.

Waterwet 5.1 lid 1

Waterschapswet 78 lid 2

WATERWET. WATERSCHAPSWET. ONTVANKELIJKHEID. Vaststelling legger. Opleggen onderhoudsplicht duiker. Jurisprudentie “Varkens in Nood”. Verwijzing naar de uitspraak van de ABRS van 14 april 20211 ([ECLI:NL:RVS:2021:786](#)). I.c. bestaat er geen aanleiding deze zaak te beschouwen als omgevingsrechtelijke zaak als bedoeld in de hiervoor vermelde uitspraak van de ABRS van 14 april 2021. Het bestreden besluit strekt tot het opleggen van een onderhoudsplicht aan eiser, en heeft op geen enkele wijze ruimtelijke gevolgen. Niet gebleken is van omstandigheden op grond waarvan het [eiser] redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij geen zienswijze heeft ingediend.

1. In deze uitspraak beoordeelt de rechtbank het beroep van eisers tegen de vaststelling van de legger VEWA-COVO deel 1. [...]

3.2. In het bestreden besluit heeft het college, voor zover hier van belang, met toepassing van artikel 78, tweede lid, van de Waterschapswet (Wsw) [eiseres] en [...] ieder voor de helft aangewezen als buitengewoon onderhoudsplichtige van duiker [...].

3.3. Het besluit van het college is tot stand gekomen met toepassing van de uniforme openbare voorbereidingsprocedure, zoals neergelegd in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Is het beroep van [eiser] ontvankelijk?

4. Het Verdrag betreffende toegang tot informatie, inspraak in besluitvorming en toegang tot de rechter inzake milieuaangelegenheden (het Aarhus-verdrag) is opgesteld om de rechten van burgers op toegang tot informatie, inspraak in de besluitvorming en toegang tot de rechter in milieuzaken te waarborgen, om bij te dragen aan de bescherming van het milieu. In haar uitspraak van 14 april 2021 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) [Red.: [ECLI:NL:RVS:2021:786](#)] uit het arrest Varkens in Nood van het Hof van Justitie afgeleid dat artikel 6:13 van de Awb voor belanghebbenden bij "Aarhus-besluiten" niet in overeenstemming is met artikel 9, tweede lid, van het Aarhus-verdrag en aangepast moet worden door de wetgever. In afwachting van een wetwijziging heeft de Afdeling in die uitspraak vervolgens geoordeeld dat in alle gevallen waarin in omgevingsrechtelijke zaken de uitgebreide openbare voorbereidingsprocedure is toegepast, artikel 6:13 van de Awb niet mag worden tegengeworpen aan belanghebbenden. Daarbij beschouwt de Afdeling in die uitspraak als omgevingsrechtelijke zaken de zaken over besluiten op grond van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht, Wet milieubeheer, Wet ruimtelijke ordening, Tracéwet, Wet geluidhinder, Wet natuurbescherming, Ontgrondingenwet, Waterwet, Wet bodembescherming, Wet luchtvaart, Mijnbouwwet, Kernenergiewet, Wet inzake de luchtverontreiniging, Wet bescherming Antarctica en andere wetten en regelingen op het gebied van het milieu en de ruimtelijke ordening.

4.1. Er bestaat geen aanleiding deze zaak te beschouwen als omgevingsrechtelijke zaak als bedoeld in de hiervoor genoemde uitspraak van de Afdeling van 14 april 2021. In die uitspraak is de Wsw niet opgenomen in de opsomming van wetten die de Afdeling in ieder geval als omgevingsrechtelijke zaak beschouwt. Dat sluit niet uit dat een besluit op grond van de Wsw een omgevingsrechtelijke zaak kan zijn. Het bestreden besluit strekt tot het opleggen van een onderhoudsplicht, en heeft op geen enkele wijze ruimtelijke gevolgen. Daarom is naar het oordeel van de rechtbank geen sprake van een omgevingsrechtelijke zaak. Dit betekent ook dat als [eiser] belanghebbende is - de rechtbank laat dat in het midden - artikel 6:13 van de Awb geldt. Anders dan door eisers is betoogd, blijkt uit de (tekst van de) zienswijze van 6 oktober 2020, inclusief de daarin opgenomen e-mail van 2 augustus 2019, niet dat de zienswijze mede namens [eiser] is ingediend. De rechtbank is niet gebleken van omstandigheden op grond waarvan het hem redelijkerwijs niet kan worden verweten dat hij geen zienswijze heeft ingediend. [...]

Zie ook de samenvatting van deze uitspraak onder het kopje "Algemeen bestuursrecht" (JnB 2023, 106).

JnB 2023, 111

MK Rechtbank Oost-Brabant, 10-01-2023, [ECLI:NL:RBOBR:2023:126](#)

dagelijks bestuur van het waterschap Aa en Maas, verweerder.

Waterwet 5.4

Interim omgevingsverordening Noord-Brabant 4.4

WATERWET. Vaststelling projectplan. I.c. wordt geoordeeld dat uit de uitspraak van de ABRS van 13 januari 2021 (ECLI:NL:RVS:2021:45) niet volgt dat een projectplan niet zou mogen worden uitgevoerd als daarmee niet elke vorm van inundatie wordt voorkomen. Het waterschap draagt de zorg voor het uitvoeren van de aan haar toevertrouwde taken op grond van normen met betrekking tot de gemiddelde kans op overstroming. Die normen voor wateroverlast zijn ingevolge de Waterwet opgenomen in (artikel 4.4 van) de Interim omgevingsverordening Noord-Brabant. Een projectplan mag, mits dat goed is gemotiveerd,

zelfs leiden tot een verslechtering van de situatie voor sommige burgers of bedrijven die bij het besluit zijn betrokken. Maar dat is hier niet aan de orde.

Overige jurisprudentie Waterwet:

- MK ABRS, 01-02-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:410](#);

- Voorzieningenrechter Rechtbank Midden-Nederland, 21-10-2022, [ECLI:NL:RBMNE:2022:4192](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Ambtenarenrecht

JnB 2023, 112

Rechtbank Den Haag, 16-01-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:206](#)

waarnemend Commandant DienstenCentrum Internationale Ondersteuning Defensie, verweerder. Voorzieningenstelsel Buitenland Defensiepersoneel (VBD) 12

MILITAIR AMBTENARENRECHT. LEERLING-VLIEGER VS MET PARTNER. NIET LANGER TEGEMOETKOMING IN DE VOEDINGSKOSTEN. ONJUISTE UITVOERINGSPRAKTIJK. Met verweerders toelichting acht de rechtbank het aannemelijk dat er sprake was van onjuiste uitvoeringspraktijk door zowel de tegemoetkoming voedingskosten als de hoge buitenlandtoelage toe te kennen.

Dat tijdens de voorlichting voorafgaande aan eisers detachering onjuiste informatie is verstrekt, kan naar het oordeel van de rechtbank niet leiden tot een geslaagd beroep op het vertrouwensbeginsel. Gebleken is immers dat sprake was van een onjuiste uitvoeringspraktijk. Er is geen rechtsgrond om te oordelen dat verweerder de vóór het verblijf van eiser in de VS ontstane onjuiste uitvoeringspraktijk moet blijven toepassen. Ongegrond beroep.

Zie voorts de uitspraken van Rechtbank Den Haag van 16 januari 2023: [ECLI:NL:RBDHA:2023:207](#), [ECLI:NL:RBDHA:2023:208](#) en [ECLI:NL:RBDHA:2023:210](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Bijstand

JnB 2023, 113

MK CRvB, 17-01-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:127](#)

college van burgemeester en wethouders van Venlo.

Participatiewet (Pw)

BIJSTAND. AFWIJZING BIJZONDERE BIJSTAND VOOR EENMALIGE AANVANGSKOSTEN ONDERBEWINDSTELLING. BUITENWETTELIJK BEGUNSTIGEND BELEID. Bewindvoerder heeft aanvraag niet binnen twee maanden na het opkomen van de kosten bij het college ingediend. Aangevallen uitspraak bevestigd.

- Raad: 4.1. Het geschil tussen partijen ziet op de vraag of het college de aanvraag om bijzondere bijstand voor de eenmalige aanvangskosten van de onderbewindstelling terecht heeft afgewezen.
- 4.2. Het moment waarop deze aanvangskosten voor een bewindvoerder opkomen, is de dag waarop de bewindvoerder door de kantonrechter wordt benoemd. Dit is vaste rechtspraak (uitspraak van 2 augustus 2016, [ECLI:NL:CRVB:2016:3026](#)). Nu in de beschikking van de kantonrechter X per 16 april 2019 als bewindvoerder is benoemd, zijn de aanvangskosten op deze datum opgekomen.
- 4.3. Het college heeft de aanvraag om bijzondere bijstand voor deze kosten ontvangen op 19 juni 2019. In beginsel wordt geen bijzondere bijstand verleend met terugwerkende kracht. Dat wil zeggen dat in beginsel geen bijstand wordt verleend voor kosten die zijn opgekomen voor de datum waarop de aanvraag is ingediend.
- 4.4. Het college voert echter buitenwettelijk begunstigend beleid. Dat houdt in dat bijzondere bijstand toch met terugwerkende kracht kan worden verleend. Het beleid is neergelegd in de richtlijnen 'bijzondere bijstand'. Daaruit volgt dat het college bijzondere bijstand verstrekt voor kosten die binnen twee maanden voorafgaand aan de melding zijn gemaakt. De aanvraag moet worden ingediend binnen twee maanden nadat de kosten zijn opgekomen. Dit beleid en de consistente toepassing daarvan zijn tussen partijen niet in geschil. In geschil is uitsluitend of X namens appellante de aanvraag tijdig, dat wil zeggen binnen twee maanden na het opkomen van de kosten, bij het college heeft ingediend. [...]
- 4.5.2. Vast staat dat appellante geen stukken of verklaringen in het geding heeft gebracht om haar stelling dat X de aanvraag op 16 april 2019 per post heeft verzonden nader te onderbouwen. Zoals hiervoor is overwogen, is de enkele stelling dat hij dit wel heeft gedaan onvoldoende om dit aannemelijk te achten. Het feit dat X een (professionele) bewindvoerder is, maakt dat niet anders, omdat de indieningstermijn voor eenieder geldt, ongeacht of iemand particulier of zakelijk optreedt. Omdat het college de ontvangst van de aanvraag heeft betwist, lag het op de weg van appellante om met bewijsstukken aannemelijk te maken dat en op welk moment de aanvraag daadwerkelijk is verzonden.
- 4.6. Uit hetgeen hiervoor is overwogen volgt dat het hoger beroep niet slaagt. De aangevallen uitspraak zal worden bevestigd.

JnB 2023, 114

Voorzieningenrechter Rechtbank Rotterdam, 26-01-2023, [ECLI:NL:RBROT:2023:597](#)

college van burgemeester en wethouders van Rotterdam, verweerder.

Participatiewet (Pw) 15, 35

Wet op de huurtoeslag (Wht)

BIJSTAND. AFWIJZING BIJZONDERE BIJSTAND IN DE VORM VAN WOONKOSTENTOESLAG. VOORLIGGENDE VOORZIENING. Niet in geschil is dat de Belastingdienst de studio van verzoeker heeft aangemerkt als onzelfstandige woonruimte, zodat verzoeker op grond van artikel 11 van de Wht – in ieder geval voor de periode waarin de procedure tegen de beslissing van de Belastingdienst loopt – niet in aanmerking komt voor een huurtoeslag. Dit betekent dat verzoeker feitelijk geen aanspraak kan ontlenen aan de Wet op de huurtoeslag, zodat geen sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 15, eerste lid, eerste volzin, van de Pw. Evenmin is sprake van kosten die in de Wht als niet noodzakelijk zijn aangemerkt, zodat ook geen sprake is van een situatie als bedoeld in artikel 15, eerste lid, tweede volzin, van de Pw. Verzoek om voorlopige voorziening toegewezen.

JnB 2023, 115

Rechtbank Oost-Brabant, 13-01-2023, [ECLI:NL:RBOBR:2023:187](#)

college van burgemeester en wethouders van de gemeente 's-Hertogenbosch, verweerder.

Participatiewet (Pw) 58 lid 2 aanhef en onder f

BIJSTAND. TERUGVORDERING. NALATENSCHAP. Volgens vaste rechtspraak van de CRvB ontstaan aanspraken op een erfdeel uit een nalatenschap op de datum van overlijden van de erflater. Indien sprake is van een zogenoemd langstlevende testament ontstaan die aanspraken ook al op het moment dat één van de ouders overlijdt, zij het dat die aanspraken pas geëffectueerd kunnen worden op het moment dat de andere ouder komt te overlijden. De rechtbank volgt eiser niet in zijn stelling dat hij bij het overlijden van zijn moeder geen erfgenaam is geworden. Uit het testament blijkt namelijk ook dat de kinderen, waaronder eiser, vorderingen hebben op de echtgenoot (vader). Dat deze vordering nog niet opeisbaar was en er is gekozen voor een constructie met een opvullegaat en een tweetrapsmaking maakt dat niet anders. De regeling in het testament van moeder is naar het oordeel van de rechtbank vergelijkbaar met de situatie van het langstlevende testament. Ook in dat geval ontstaan de aanspraken op de nalatenschap op het moment van overlijden van de eerste erflater en kunnen die pas worden geëffectueerd op het moment van het overlijden van de tweede erflater. De rechtbank is daarom van oordeel dat de vaste rechtspraak van de CRvB ook in eisers geval van toepassing is.

[Naar inhoudsopgave](#)

Sociale zekerheid overig

TOZO, NOW, TOFA

JnB 2023, 116

MK CRvB, 24-01-2023, [ECLI:NL:CRVB:2023:141](#)

college van burgemeester en wethouders van Utrecht.

Participatiewet (Pw) 11

Tijdelijke overbruggingsregeling zelfstandig ondernemers 1

Richtlijn 2004/38/EG (Richtlijn)

TOZO. AFWIJZING AANVRAAG TOZO. Het college heeft zich terecht op het standpunt gesteld dat appelland in de te beoordelen periode niet op grond van artikel 11, tweede lid, van de PW met een Nederlander kon worden gelijkgesteld. In artikel 11, tweede lid, van de PW wordt limitatief opgesomd in welke situaties een vreemdeling met een Nederlander wordt gelijkgesteld. Hieruit volgt dat een vreemdeling niet met een Nederlander kan worden gelijkgesteld als hij niet voldoet aan één van die situaties. Het is daarbij niet mogelijk een belangenafweging te maken. Omdat het college geen ruimte heeft om belangen af te wegen bij de beoordeling of wordt voldaan aan de in artikel 11 van de PW opgenomen voorwaarden, bestaat in beginsel geen ruimte voor toetsing aan het evenredigheidsbeginsel. Wat appelland heeft aangevoerd vormt geen aanleiding om hier anders over te oordelen. Uit het voorgaande volgt dat appelland geen rechthebbende in de zin van artikel 11 van de PW is en daarom geen

zelfstandige in de zin van artikel 1 van de Tozo is. Beroep op vertrouwensbeginsel slaagt evenmin. Aangevallen uitspraak bevestigd.

[Naar inhoudsopgave](#)

Bestuursrecht overig

Huisvesting

JnB 2023, 117

ABRS, 01-02-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:412](#)

dagelijks bestuur van het Samenwerkingsorgaan Holland Rijnland.

Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM) 8

Verdrag inzake de rechten van het kind 27

Europees Sociaal Handvest 17, 31

Grondwet 22

Huisvestingswet 2014 (Hw) 2, 12

Huisvestingsverordening Holland-Rijnland 2019 (Huisvestingsverordening)

HUISVESTINGSWET. HUISVESTINGSVERORDENING. EXCEPTIEVE TOETSING.

URGENTIEREGELING. De Afdeling ziet i.c. geen aanleiding de Huisvestingsverordening onverbindend te verklaren of buiten toepassing te laten. In de memorie van toelichting van de Huisvestingswet is uiteengezet hoe een Huisvestingsverordening met de daarin opgenomen regels en maatregelen onderbouwd moet worden, met de zogeheten procesvereisten als subsidiariteit, proportionaliteit en effectiviteit. Deze vereisten moeten een zorgvuldige en transparante besluitvorming bevorderen en zorgen voor democratische legitimatie daarvan. De wet bepaalt niet dat een urgentieregeling pas in de Huisvestingsverordening kan worden opgenomen als aan die specifieke procesvereisten uit de memorie van toelichting is voldaan. Uit de memorie van toelichting en artikel 2, eerste lid, van de Huisvestingswet volgt dat het college alleen van de bevoegdheden uit de Huisvestingswet gebruik kan maken als dit noodzakelijk en geschikt is voor het bestrijden van onevenwichtige en onrechtvaardige effecten van schaarste aan woonruimte. De bevoegdheden tot urgentieverlening - de artikelen 12 en 13 van de Huisvestingswet - worden juist benoemd in de memorie van toelichting en artikel 2, tweede lid, van de Huisvestingswet als een uitzondering hierop. Die bevoegdheden kan de gemeenteraad altijd gebruiken, ook als er geen sprake is van onevenwichtige en onrechtvaardige effecten van schaarste. Verwijzing naar ABRS 11-01-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:93](#).

[Naar inhoudsopgave](#)

Studiefinanciering

JnB 2023, 118

Rechtbank Zeeland-West-Brabant, 20-01-2023, [ECLI:NL:RBZWB:2023:362](#)

minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, Dienst Uitvoering Onderwijs (DUO), verweerder.
Richtlijn (EG) 2004/38 24 lid 2

Wet studiefinanciering 2000 (Wsf 2000) 1.2, 2.2

Beleidsregel controlebeleid migrerend werknemerschap van 13 december 2012, nr. HO&S/463528, Stcrt. 2013, 6218 (de Beleidsregel)

STUDIEFINANCIERING. MIGREREND WERKNEMER. Om als migrerend werknemer in aanmerking te komen voor studiefinanciering moet er sprake zijn van een arbeidsverhouding en moet er, tegen betaling, voldoende gewerkt worden. Nu het werknemerschap van eiser niet is aangevangen op, of voor, 1 juni 2021 wordt op deze peildatum niet voldaan aan de nationaliteitseis van artikel 2.2, eerste lid, onder b, van de Wsf 2000. Eiser heeft geen recht op studiefinanciering over de maand juni 2021. Van een verboden (indirecte) ongelijke behandeling van vergelijkbare gevallen is geen sprake. Beroep op arrest O'Flynn van het Hof van Justitie van 23 mei 1996, [ECLI:EU:C:1996:206](#) (rechtsoverwegingen 17 tot en met 21) slaagt niet.

[Naar inhoudsopgave](#)

Wet arbeid vreemdelingen

JnB 2023, 119

MK ABRS, 01-02-2023, [ECLI:NL:RVS:2023:427](#)

minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid.

Algemene wet bestuursrecht (Awb) 8:72a

Wet arbeid vreemdelingen (Wav) 2 lid 1

Besluit uitvoering Wav (BuWav) 1

Beleidsregel boeteoplegging Wet arbeid vreemdelingen 2020 1

WAV. BUWAV. LEX CERTA. BOETE. MATIGING. GROVE SCHULD. Artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a en onder 1°, van het BuWav is niet in strijd met het lex certa-beginsel. I.c. wordt geoordeeld dat de boete moet worden gematigd, maar dat geen sprake is van verminderde verwijtbaarheid. Het [bedrijf] is ernstig nalatig, ernstig onzorgvuldig en ernstig onachtzaam geweest met betrekking tot haar verplichtingen voortvloeiend uit de Wav en daarom is sprake van grove schuld bij [bedrijf]. I.c. wordt een boete ter hoogte van € 36.000,00 passend en geboden geacht.

[...] Bij besluit van [...] heeft de minister [bedrijf] een boete opgelegd van € 48.000,00 wegens overtreding van artikel 2, eerste lid, van de Wet arbeid vreemdelingen (hierna: de Wav).

[...] 3.1 [bedrijf] betoogt tevergeefs dat artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a en onder 1°, van het BuWav in strijd is met het lex certa-beginsel. Anders dan [bedrijf] betoogt en zoals de rechtbank terecht heeft overwogen, volgt uit de tekst van die bepaling zelf namelijk duidelijk dat sprake moet zijn van incidentele arbeid. Van incidentele arbeid is geen sprake als de arbeid structureel is en achtereenvolgend door verschillende vreemdelingen wordt verricht. Daarbij betoogt [bedrijf] tevergeefs dat de uitleg in het vierde lid niet voorzienbaar was, omdat al in de nota van toelichting bij die bepaling staat dat de uitzondering niet van toepassing is op arbeid die structureel is (zie Stb. 2004, 138, blz. 4). De Afdeling neemt hierbij in aanmerking dat uit het arrest van het EHRM van 11 november 1996, *Cantoni tegen Frankrijk*, [ECLI:CE:ECHR:1996:1115JUD001786291](#), paragraaf 35, volgt dat van personen die een beroepsactiviteit uitoefenen - zoals [bedrijf] - mag worden verwacht

dat zij bijzondere zorgvuldigheid betrachten bij het inschatten van de risico's die een dergelijke activiteit met zich meebrengt, bijvoorbeeld door het inwinnen van juridisch advies om te kunnen overzien welke gevolgen een bepaald handelen zal hebben. [...]

[...] 5.2. Volgens artikel 1 van de Beleidsregel boeteoplegging Wav 2020 en de daarbij behorende Tarieflijst boetenormbedragen bestuurlijke boete Wav bedraagt de bestuurlijke boete voor overige rechtspersonen en daarmee gelijkgestelden € 8.000,00 per overtreding van artikel 2, eerste lid, van de Wav. Uit de uitspraak van de Afdeling van 13 juli 2022, [ECLI:NL:RVS:2022:1973](#), onder 7, 7.1 en 7.2, volgt dat bij normale verwijtbaarheid 50% van het boetenormbedrag het uitgangspunt is. De minister is in het nader stuk ingegaan op de betekenis van die uitspraak voor deze zaak. Omdat de minister ervan uitgaat dat [bedrijf] grove schuld heeft aan de overtredingen, moet de boete volgens haar worden vastgesteld op 75% van het boetenormbedrag van € 8.000,00. Dit komt neer op een bedrag van € 6.000,00 per overtreding. Omdat [bedrijf] zes overtredingen heeft begaan, levert dit een boetebedrag van € 36.000,00 op, aldus de minister.

5.3. Gelet op wat de Afdeling hiervoor onder 3.1 heeft overwogen, is artikel 1, eerste lid, aanhef en onder a en onder 1°, van het BuWav niet in strijd met het lex certa-beginsel. Voorts heeft de minister zich ten aanzien van [vreemdeling A], [vreemdeling B], [vreemdeling C], [vreemdeling D] en [vreemdeling E] op het standpunt gesteld dat sprake is van structureel werk dat achtereenvolgend door verschillende vreemdelingen is verricht, zodat die werkzaamheden niet onder de uitzondering in die bepaling vallen. De Afdeling stelt vast dat [bedrijf] dit standpunt op zichzelf niet heeft bestreden. Verder volgt uit wat de Afdeling onder 4.1 heeft overwogen, dat de minister zich over [vreemdeling F] terecht op het standpunt heeft gesteld dat zijn leidinggevende werkzaamheden eveneens niet onder die uitzondering vallen. Dit betekent dat de minister terecht is uitgegaan van zes overtredingen van artikel 2 van de Wav.

[bedrijf] betoogt onder verwijzing naar de uitspraak van de Afdeling van 13 juli 2022 op zichzelf terecht dat de boete moet worden gematigd, maar zij betoogt tevergeefs dat sprake is van verminderde verwijtbaarheid. De minister heeft zich in het nader stuk terecht op het standpunt gesteld dat [bedrijf] ernstig nalatig, ernstig onzorgvuldig en ernstig onachtzaam is geweest met betrekking tot haar verplichtingen voortvloeiend uit de Wav en dat daarom sprake is van grove schuld bij [bedrijf]. [...]

Zoals de minister verder terecht aanvoert en anders dan [bedrijf] - onder verwijzing naar de uitspraak van de Centrale Raad van Beroep van 20 april 2016, [ECLI:NL:CRVB:2016:1429](#), onder 4.6 - betoogt, mocht van [bedrijf] bij twijfel over de toepasselijke regelgeving extra zorgvuldigheid en oplettendheid worden verwacht, zoals het inwinnen van (juridisch) advies. Omdat [bedrijf] dit heeft nagelaten, kan haar ernstige onzorgvuldigheid worden verweten.

5.4. De Afdeling acht een boete ter hoogte van € 36.000,00 dan ook passend en geboden. [...]

[Naar inhoudsopgave](#)

Vreemdelingenrecht

Opvang

JnB 2023, 120

MK VZR Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch, 12-01-2023,

[ECLI:NL:RBDHA:2023:826](#)

bestuur van het Centraal Orgaan opvang asielzoekers.

Awb 4:8

Vw 2000 107

COa 5 lid 1

Pw 34 lid 2 lid 3

Rva 2005 3, 20

OPVANG. Verstrekkingen. Ontvangen dwangsommen geen immateriële schadevergoeding. Berekening eigen bijdrage en interingsnorm (uit Pw) van 1,5. De toelichting van het COa dat de kosten die iemand in de bijstand moet maken hoger zijn dan de kosten van een asielzoeker die verstrekkingen van het COa ontvangt is te algemeen en volstaat als verantwoording niet. Zijn de ontvangen dwangsommen wel of niet inkomen en/of vermogen?

15. De rechtbank is van oordeel dat de door eiser ontvangen dwangsom niet als immateriële schadevergoeding kan worden aangemerkt. Die dwangsom is geen tegemoetkoming voor het feit dat eiser in de asielprocedure lang heeft moeten wachten op een beslissing en dat dat stressvol voor hem is geweest. De dwangsom die aan eiser is toegekend vindt zijn grondslag in artikel 4:17 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb). Een dergelijke dwangsom heeft uitsluitend als doel het bestuursorgaan te prikkelen tijdig te beslissen en kan daarom niet worden aangemerkt als of gelijkgesteld worden met een schadevergoeding [...].

Mag het COa bij de berekening van de eigen bijdrage een interingsnorm van 1,5 hanteren?

32. [...] Mede omdat het COa de interingsnorm van 1,5 heeft ontleend aan de interingsnorm die bij bijstand wordt gehanteerd, moet inzichtelijk zijn en verantwoord worden dat de uitkomst van de berekening met dezelfde interingsnorm voor een alleenstaande asielzoeker die Rva-verstrekkingen ontvangt toch niet nadeliger uitpakt dan voor een alleenstaande bijstandsgerechtigde. De toelichting van het COa dat de kosten die iemand in de bijstand moet maken hoger zijn dan de kosten van een asielzoeker die verstrekkingen van het COa ontvangt, bijvoorbeeld ten aanzien van woning en voeding, is te algemeen en volstaat als verantwoording niet, alleen al omdat daar tegenover staat dat een bijstandsgerechtigde in aanmerking kan komen voor verschillende toeslagen.

[Naar inhoudsopgave](#)

Richtlijnen en verordeningen

JnB 2023, 121

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Roermond, 30-01-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:838](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Overdracht naar Italië. Circulair letter. Geen sprake van een “feitelijk beletsel”, maar van een omstandigheid die relevant is voor de rechtmatigheidsbeoordeling van het overdrachtsbesluit. De overdrachtstermijn is niet bedoeld om af te wachten of de in beginsel verantwoordelijke lidstaat zijn verplichtingen inmiddels wél nakomt. Verweerder is niet bereid om toe te zeggen dat individuele garanties worden gevraagd bij het aankondigen van de feitelijke overdracht en is niet bereid om toe te zeggen dat niet wordt afgezien van overdracht als die garanties niet worden verkregen. Een in rechte vaststaand overdrachtsbesluit impliceert een bevoegdheid tot overdracht, het vervolgens kunnen opkomen tegen de feitelijke overdracht biedt in deze omstandigheden onvoldoende

waarborgen om verstoken te blijven van een 4 Handvestsituatie. De Dublinverordening voorziet in een mechanisme om hulp te verzoeken indien er tijdelijk problemen zijn, Italië maakt hiervan geen gebruik maar schort éézijdig zijn verplichtingen op. De Dublinverordening bevat geen definitie van wat “een systeemfout” is en verweerder heeft ook geen beleid waarin dit nader is geduid.

JnB 2023, 122

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Arnhem, 30-01-2023, [ECLI:NL:RBDHA:2023:904](#)

staatssecretaris van Justitie en Veiligheid.

Vw 2000 30 lid 1

DUBLINVERORDENING. Overdracht naar Zweden. Risico op indirect refoulement voor Syrische vreemdelingen vanwege een fundamenteel verschil in beschermingsbeleid tussen Nederland en Zweden. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat de hoogste rechter in Zweden haar persoonlijk als gevolg van het fundamentele verschil in beschermingsbeleid niet zal beschermen tegen uitzetting naar Syrië en dus tegen een risico op refoulement. Eiseres heeft echter met algemene informatie wel voldoende aannemelijk gemaakt dat de hoogste rechter in Zweden het gevoerde beleid in algemene zin niet afkeurt. Door eiseres is daarom aan de op haar rustende bewijslast voldaan. Daarom is het aan de staatssecretaris om nader onderzoek te doen en enige twijfel over een mogelijk risico op refoulement bij terugkeer naar Zweden, weg te nemen. Beroep gegrond.

[Naar inhoudsopgave](#)